

عنوان مقاله:

بررسی زمینه های ظهور و پیدایش تشیع در عصر صفوی

محل انتشار:

نهمین کنفرانس بین المللی مطالعات زبان، ادبیات، فرهنگ و تاریخ (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

سیدسجاد جعفری - استادیار گروه معارف دانشگاه فرهنگیان بوشهر

مهدی مهجوری کارمزدی - دانش آموخته حوزه علمیه و کارشناس ارشد تاریخ تشیع

خلاصه مقاله:

در چشم انداز تاریخ سرزمین ایران، عصر صفوی از جایگاه ویژه برخوردار است، عصری که تاکنون در داخل و خارج توجه بسیاری از پژوهشگران تاریخ را به خود جلب نموده است. این اهمیت از آن روی است که بعد از بعثت رسول خدا (ص) و ظهور اسلام، در طول نهمصد سال چندین پادشاهی و حکومت ایرانی همچون طاهریان، صفاریان، سامانیان، زیاریان، بوییان و مظفریان حکومت کردند؛ هیچ یک از این حکومت ها نتوانستند همه ایران را تحت تصرف خود در آورده و بر تمام نواحی و مناطق جغرافیایی ایران در آن دوران حکمرانی کنند؛ اما صفویان توانستند پس از نابودی شاهنشاهی ساسانی یک حکومت متمرکز ایرانی تشکیل دهند که بر همه ایرانفرمانروایی نماید. با آمدن صفویان در سده دهم هجری افق تازه‌ای در تاریخ ایران گشوده شد. دستاوردهایی که این دوران با خود به همراه آورد چنان عمیق و گسترده است که میتوان گفت عصر صفوی سرآغاز تاریخ جدید ایران است. این نوشتار با هدف بررسی زمینه‌های ظهور و پیدایش تشیع در عصر صفوی و با روش توصیفی تحلیلی و مراجعه به منابع مختلف تاریخی سامان یافته است و عهدهدار پاسخگویی به این پرسش است که چه زمین‌ها و عواملی باعث تشکیل حکومت شیعی در قرن دهم هجری به دست خاندان صفوی شد؟ با بررسی منابع مشخص شد عوامل متعدد مذهبی، اجتماعی و سیاسی در پیدایش تشیع عصر صفوی موثر بوده است؛ عوامل همچون نقش فقهاء دینی، تصوف و صوفیان؛ جنبش‌های سربداران، مرعشیان، حروفیه، مشعشعیان، ترکان آناطولی و خاندان صفوی به ویژه جنید؛ همه این عوامل باعث شد تشیع در عصر صفوی ظهور و بروز پیدا کند.

کلمات کلیدی:

زمینه ها، تشیع، مذهبی، سیاسی، جنبش ها، صفوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1356140>

